

“ వికారులను నిర్వికారులుగా చేయుటే అలాకిక జీవన కర్తవ్యము ”

సదా స్వయంను విశ్వ పరివర్తన కార్యములో బాప్ దాదాకు సహయోగులమను లగ్నముతో, అదే కార్యములో లగ్నమై ఉండువారిగా భావించి నడుస్తున్నారా? బాప్ దాదా కర్తవ్యమే మా కర్తవ్యము అనే పృథి ఉంటుందా? బాబా ఎలాగైతే గుణాల, శక్తుల సాగరులో అలా స్వయాన్ని కూడా సంపన్నంగా భావిస్తున్నారా? స్వయంలోని బలహీన సంకల్పాలను, సంస్కారాలను పరివర్తన చేసుకొను శక్తిలో సమర్థత వచ్చిందా? ఎందుకంటే స్వ పరివర్తన శక్తిలో సామర్థ్యము రానంతవరకు విశ్వమును కూడా పరివర్తన చేయలేరు. కనుక ఇంతవరకు నాలో ఎంతవరకు పరివర్తన జరిగింది? సంకల్పము, మాట, కర్మలలో ఎంత శాతము లాకికము నుండి అలాకికములోకి పరివర్తన వచ్చింది? అని స్వయాన్ని పరిశీలించుకోండి. పరివర్తన అనగా లాకికం నుండి అలాకికంగా అవ్వటం. ఈ శక్తి అనుభవమవుతున్నదా? ఏ లాకిక వస్తువును లేక వ్యక్తిని చూసినా వాటిని అలాకిక స్వరూపములోకి పరివర్తన చేసుకోవడం వస్తుందా? దృష్టిని, వృత్తిని, వైభేషణను, వాయుమండలమును లాకికము నుండి అలాకికముగా చేసుకునే అభ్యాసం ఉందా? బ్రాహ్మణుల జన్మనే అలాకికమైనపుడు, అలాకిక జన్మ, అలాకిక తండ్రి, అలాకిక పరివారము వలె మీ కర్మలు కూడా అలాకికంగా ఉన్నాయా? లాకికమును అలాకికంగా చేయుటే బ్రాహ్మణ జీవన విశేష కర్తవ్యము. మీ విశేష కర్తవ్యము పై అటెన్షన్ (ధ్యానం) ఉంటుందా? లాకికాన్ని అలాకికంగా చేసుకొను పురుషార్థమే అన్ని సమస్యల నుండి, అన్ని బలహీనతల నుండి ముక్తులుగా చేస్తుంది.

అమృతవేళ నుండి రాత్రి వరకు ఏది చూసినా, వినినా, ఆలోచించినా లేదా ఏ కర్మలు చేసినా వాటిని లాకికము నుండి అలాకికములోకి పరివర్తన చేయండి. ఈ అభ్యాసము చాలా సులభము. అయితే అటెన్షన్ అవసరము. ఎలాగైతే శారీరిక క్రియలు అనగా తినడం, తాగడం, నడవడం స్వతహాగా సహజంగా చేస్తూ ఉంటారో అలా ఈ క్రియతో పాటు ఆత్మిక మార్గము, ఆత్మ భోజనము, ఆత్మిక పురుషార్థం అంటే నడవటం, ఆత్మిక విహారం, ఆత్మ రూపాన్ని చూడటం, ఆత్మ రూపంలో ఆలోచించడం - ఇవి కూడా చేస్తూ పోతే లాకికం నుండి అలాకిక జీవితం సహజంగా అనుభవం చేస్తారు. ఏ లాకిక కార్యమునైనా నిమిత్తమాత్రంగా చేస్తూ అలాకిక కార్యం వైపు ఆకర్షణ ఉంటే, లాకిక కార్యభారము తన వైపు లాగదు. లాకిక కార్యము చేస్తున్నా అలాకిక కార్యం కారణంగా డబల్ సంపాదన అనుభవమవుతుంది. అలాకిక స్వరూపమంటే ట్రస్టీ (నిమిత్త భావం). నిమిత్తముగా భావించి పని చేస్తే, ఏమవుతుంది? ఎలా అవుతుంది? అనే భారం సమాప్తమైపోతుంది. అలాకిక స్వరూపము అనగా కమలపుష్ప సమానము. ఎటువంటి తమోగుణీ వాతావరణముండినా, వైభేషణ ఉండినా సదా కమలపుష్ప సమానంగా ఉండాలి. లాకిక బురదలో ఉంటున్నా భిన్నంగా అనగా ఆకర్షణకు అతీతంగా, సదా తండ్రికి ప్రియంగా అనుభవం చేస్తారు. ఏ రకమైన మయాబీ అనగా వికారాలకు వశీభూతమైన వ్యక్తి సంపర్కములోనైనా స్వయం మాయకు వశీభూతులు కారు ఎందుకనగా వశీభూత ఆత్మలను బంధన యుక్తము నుండి బంధన ముక్తులుగా చేయుట, వికారుల నుండి నిర్వికారులుగా చేయుట అనగా లాకికము నుండి అలాకికముగా చేయుటే తమ అలాకిక కర్తవ్యము.

ఇదే అలౌకిక జీవిత కార్యము అనగా కర్తవ్యము. వశీభూతులైన ఆత్మలను విడిపించువారు స్వయం వశీభూతులుగా కారు.

మనమందరం ఒకే తండ్రి సంతానమైన ఆత్మిక సోదరులము - ఈ అలౌకిక దృష్టి ఉంటే దేహధారి దృష్టి అనగా లౌకిక దృష్టి దేని ఆధారంతో వికారాలు ఉత్పన్నమౌతాయో ఆ బీజమే సమాప్తమైపోతుంది. ఎప్పుడైతే బీజము సమాప్తమైపోతుందో అప్పుడు అనేక ప్రకారాలుగా విస్తరించిన వికారాల వృక్షము స్వతహాగా సమాప్తమైపోతుంది.

ఇప్పటివరకూ చాలామంది పిల్లలు దృష్టి చంచలమవుతుందని లేక చెడిపోతుందని ఫిర్యాదు చేస్తున్నారు. ఎందుకవుతుంది? లౌకిక దేహము అనగా శరీరములో అలౌకిక ఆత్మను చూడమని తండ్రి ఆజ్ఞాపించారు కదా మరి దేహమునెందుకు చూస్తారు? ఒకవేళ అలవాటైపోయింది అన్నారంటే అలవాటుకు బలహీనులైపోయారు లేక ఏదో ఒక అల్పకాలిక రసానికి వశీభూతులై పోతున్నారు అనగా ఇప్పటివరకు ఆత్మకు, పరమాత్మ ప్రాప్తిలోని రసము అనుభవము కాలేదని ఋజువవుతుంది. పరమాత్మ ప్రాప్తి రసానికి(రుచికి) దేహధారి కర్మేంద్రియాల ద్వారా లభించు అల్పకాల ప్రాప్తి రసానికి గల మహాన్ తేడాను అనుభవం చెయ్యలేదని అర్థమవుతుంది. అల్పకాలిక చెవుల రసము, నోటి రసము, కనుల రసము లేక ఏదో ఒక కర్మేంద్రియాల రసము ఆకర్షించినప్పుడు ఆ సమయములో ఈ మహాన్ తేడాను గుర్తించు యంత్రమును ఉపయోగించండి. ఈ దేహ ఆకర్షణ, దేహ దృష్టి, దేహము ద్వారా ప్రాప్తించిన రసాలు సర్వం వలె మనలను సదా కాలానికి సమాప్తం చేసేస్తాయి. ఈ రసాలు పాము విషములాంటివి. ఆకర్షితమయ్యే అమృత రసము కాదని ఇంతకు ముందు కూడా వినిపించాను. ఇప్పటికే మీరు తెలుసుకొని ఉంటారు. అయినా అమృతరసమును వదిలి విషము వైపు ఆకర్షింపబడుతూ ఉంటే వాలినేమంటారు? అటువంటి వారిని జ్ఞాన స్వరూపులు లేక మాస్టర్ సర్వ శక్తివంతులని అంటారా? వశీభూత ఆత్మలు సదా బలహీనంగా మరియు స్వయంతో అసంతృప్తముగా ఉంటారు. అందువలన లౌకికాన్ని అలౌకికంగా పరివర్తన చేసుకోండి.

మొదటి పాఠమైన ఆత్మిక స్మృతిని గట్టి చేసుకోండి. ఆత్మ ఈ శరీరము ద్వారా దేనిని చూస్తుంది? ఆత్మ, ఆత్మను చూస్తుంది, శరీరమును కాదు. ఆత్మ కర్మేంద్రియాల ద్వారా కర్మలు చేస్తూ ఉన్నప్పుడు ఇతర ఆత్మలు కర్మలు చేయుట చూస్తున్నప్పటికీ కూడా వీరు కూడా ఆత్మనే. ఈ ఆత్మ కర్మ చేస్తున్నది అను స్మృతి ఉంటుంది. ఇలా అలౌకిక దృష్టితో ఎవరిని చూచినా ఆత్మనే చూడండి. ఈ అభ్యాసం తక్కువగా ఉన్నందున దృష్టి చంచలమవుతుంది. స్వయమే మొదటి పాఠమును ఇంకా పక్కా చేసుకోలేదు కాని ఇతరులను చదివించుటలో మగ్నమైపోయారు. అందువలన స్వయం పట్ల అటెన్షన్ తక్కువగా ఉంటుంది, ఇతరుల పట్ల అటెన్షన్ ఎక్కువగా ఉంటుంది. స్వయం పట్ల శ్రద్ధ లేనందున, ఇతరులను చూస్తూ అలౌకికానికి బదులు లౌకిక రూపము కనిపిస్తుంది. తమ బలహీనతలు తక్కువగా, ఇతరుల బలహీనతలను ఎక్కువగా చూస్తున్నారు. అలౌకిక వృత్తి అనగా శుభ భావన, కళ్యాణకారీ భావనతో ప్రతి ఒక్కరి సంపర్కములోకి రావాలి. దీనినే అలౌకిక జీవితము యొక్క అలౌకిక వృత్తి అని అంటారు. కాని అలౌకిక వృత్తికి బదులు లౌకిక వృత్తి, అవగుణాలను ధారణ చేసే వృత్తి, ఈర్ష్య మరియు అసూయ ధారణ చేసే ధారణ చేయుట

వలన అలాకిక జీవితం యొక్క అలాకిక పరివారం ద్వారా లభించు అలాకిక సహయోగపు సంతోషము, అలాకిక స్నేహ ప్రాప్తి యొక్క స్నేహ శక్తిని ప్రాప్తి చేసుకోలేరు. ఈ కారణంగా లాకిక వృత్తిని కూడా అలాకిక వృత్తిలోకి పరివర్తన చెయ్యండి. కనుక పురుషార్థములో బలహీనముగా ఉండుటకు కారణమేది? లాకికమును అలాకికములోకి పరివర్తన చేయుట రాదు. లాకిక సంబంధములో కూడా అలాకిక సంబంధము అనగా ఆత్మిక నోదలీ నోదరులమనే స్మృతిలో ఉండండి. ఏ సంబంధము వైపు అయినా లాకిక సంబంధ ఆకర్షణ ఆకర్షిస్తూ ఉందంటే, అది మోహము వైపు దృష్టి ఉందని తెలుసుకోండి, అనగా బాబాతో సర్వ అవినాశి సంబంధాల స్మృతిలో లేక బాబాతో సర్వ సంబంధాల అనుభవం చేయు జ్ఞానము తక్కువగా ఉన్నందున బుద్ధి లాకిక సంబంధం వైపు భ్రమిస్తుంది. అందువలన బాబాతో సర్వ సంబంధాల అనుభవమూర్తిగా అవ్వండి. అప్పుడు లాకిక సంబంధాల వైపు బుద్ధి ఆకర్షితము అవ్వదు. లేస్తూ - కూర్చుంటూ లాకికానికి, అలాకికానికి ఉన్న తేడా స్మృతిలో ఉంచుకుంటే లాకికం నుండి అలాకికంగా అయిపోతారు. అప్పుడు ఈ ఫిర్యాదు సమాప్తమైపోతుంది. మాటి మాటికి ఒకే ఫిర్యాదు చేస్తున్నారంటే అర్థమేమిటి? అలాకిక జీవితం అనుభవమవ్వటం లేదు అని సిద్ధమౌతుంది. అందువలన ఇప్పుడు స్వయంను పరివర్తన చేసుకుంటూ విశ్వ పరివర్తకులుగా అవ్వండి. తెలిసినదా? ఇంత చిన్న మాట కూడా అర్థం చేసుకోలేరా? కాంట్రాక్ట్ ఏమో చాలా పెద్దది తీసుకున్నారు. ప్రపంచానికి చాలా పెద్ద ఛాలెంజి(ప్రతిజ్ఞ చేశారు). సెకండులో ముక్తి-జీవన్ముక్తి ఇస్తామని ఛాలెంజి చేస్తున్నారు కదా? ఆవృత పత్రికలలో ఏమి వ్రాస్తున్నారు? వచ్చి ఒక సెకండులో తండ్రి నుండి వారసత్వం పొందండి లేక ముక్తి-జీవన్ముక్తులకు అధికారులు కండి అని వ్రాస్తున్నారు కదా. మరి ప్రపంచాన్ని ఛాలెంజి చేసేవారు మీ వృత్తిని, దృష్టిని చేంజ్ చేసుకోలేరా?(మార్చుకోలేరా) పరివర్తనయ్యే తీరుతామని స్వయం ప్రతిజ్ఞ చేసుకోండి అనగా విజయులుగా అయ్యే చూపిస్తామని శపథం తీసుకోండి.

అచ్చా

ప్రతి సంకల్పం, సమయం, సంబంధం మరియు సంపర్కం లోకం నుండి అలోకముగా తయారు చేసుకునే అలోక బ్రాహ్మణ జీవితం యొక్క అనుభవమార్పులు, విశ్వ పరివర్తనతో పాటుగా, స్వయం పరివర్తన ద్వారా విశ్వానికి సరైన మార్గము చూపించే సదా తండ్రి యొక్క సర్వ సంబంధాల అనుభవమార్పులు, సర్వ ప్రాపుల యొక్క రసంలో నిమగ్నమై ఉంటే, ఒక్క బాబా తప్ప ఇతరులెవ్వరూ లేరు ఇలాంటి అనుభవంలో ఉంటే అనుభవ మార్పులకు బాపదాదా యొక్క ప్రియ స్మృతులు మరియు సమస్తే.

పార్థివత:- బ్రహ్మీలుగా(సాక్షిగా) ఉండువారిలో విశేషించి ఏ లక్షణము కనిపిస్తుంది? వారు సదా ప్రతి విషయంలో స్వయంను తేలికగా అనుభవము చేస్తారు. డబల్ లైటు స్థితిని అనుభవము చేస్తారు. వారికి శరీర భావపు భారము కూడా ఉండదు. ఇటువంటి వారిని బ్రహ్మీలని అంటారు. దేహ భావపు బరువుంటే, దానితో పాటు అనేక విధాలైన బరువులు వచ్చేస్తాయి. ఈ బరువులన్నిటికి అతీతంగా ఉండు సాధనము సాక్షి స్థితి. కనుక దేహాభిమానములో ఎంత సమయముంటున్నాను? అని చెక్ చేసుకోండి. తండ్రివారిగా అయినప్పుడు తనువు-మనసు-ధనముల సహితంగా తండ్రివారిగా అయ్యారు కదా? అన్నీ తండ్రికి ఇచ్చేవారు

కదా? అన్నీ ఇచ్చేసినప్పుడు ఇక మీదంటూ ఎక్కడ ఉంది? మీది కాకుంటే మానము ఎందులో కావాలి? మానము వచ్చిందంటే తండ్రికి ఇచ్చి మరలా తీసుకున్నట్లువుతుంది. ఇప్పటికిప్పుడే ఇచ్చారు, మరలా అప్పుడే తీసుకున్నారు, ఇదేమైనా ఆట అనుకున్నారా - ట్రసీ అనగా 'నాది' అనేది ఉండదు. నాది(మేరాపన్) సమాప్తమైపోతో లగాన్(ఆకర్షణ) కూడా సమాప్తమైపోతుంది. ట్రస్టీలు బంధింపబడి ఉండరు, స్వతంత్ర ఆత్మలుగా ఉంటారు. ఏ విధమైన ఆకర్షణకు లోబడి పరతంత్రులైనా అది సాక్షి స్థితి కాదు. ట్రస్టీలంటేనే స్వతంత్రులు. నష్టమోహగా(నిర్దోహులుగా) అగుటకు సహజమైన యుక్తి ఏది? సదా మీ ఇంటి స్మృతి ఉండాలి. మీరు ఆత్మలైనందున మీ ఇల్లు పరంధామము. బ్రాహ్మణులైనందున సాకార సృష్టిలో మీ ఇల్లు ఈ మధువనము. ఎందుకంటే బ్రాహ్మీబాబా ఇల్లు మధువనము. ఈ రెండు ఇండ్లు స్మృతిలో ఉంటే నిర్దోహులుగా అవుతారు ఎందుకంటే మీ పరివారము, మీ ఇల్లు అనుకుంటే అందులో మోహము ఏర్పడుతుంది. ఇల్లు కాదు ఆఫీసు అనుకుంటే మోహముండదు.

వీరు సేవాస్థానములో సేవ కొరకు నిమిత్తమైన ఆత్మలు, నా లౌకిక పరివారము కాదు అని సదా బుద్ధిలో ఉండాలి, అందరూ అలౌకిక సేవాధారులే. కొందరు సేవ చేయుటకు నిమిత్తముగా ఉన్నారు, కొంతమందికి సేవ చెయ్యాలని భావించాలి. లౌకిక సంబంధీకులు కూడా సేవ కొరకు లభించినవే. వీడు నా కొడుకు, నా కూతురు అని అనుకోరాదు. వీరు సేవకు నిమిత్తంగా లభించారు. నేను పతిని, తండ్రిని, పినతండ్రి - ఈ సంబంధాలన్నీ సమాప్తమైపోవాలి. అప్పుడు ట్రస్టీలైపోతారు. స్మృతి, విస్మృతి రూపమైనపుడు మేరాపన్(నాది) వచ్చేస్తుంది. మేరాపన్ సమాప్తమైపోతో నిర్దోహులుగా అయిపోతారు. నిర్దోహులనగా స్మృతి స్వరూపులు. మాతలకు మోహమే పెద్ద పరీక్ష. మాతలు నిర్దోహులుగా అయితే వారు నందరు ముందు తీసుకుంటారు. నందరువన్గా అగుటకు పొండవులేం చెయ్యాలి? ఏకరస స్థితిలో ఏకాగ్ర బుద్ధి కలిగి ఉంటే పొండవులు నందరువన్గా అవుతారు. పొండవుల బుద్ధి అటూ-ఇటూ వేగంగా పరుగెత్తుతూ ఉంటుంది, కనుక పొండవుల బుద్ధి ఏకాగ్రమైతే నందరువన్గా అవుతారు. నిజానికి పొండవులకు ఇంట్లో ఒక చోట కూర్చునే అలవాటు ఉండదు. స్థిరంగా కూర్చోరు. వారికి తిరిగే అలవాటు ఉంటుంది. వారి బుద్ధికి కూడా తిరిగే అలవాటు ఉంటుంది. బుద్ధి పై దాని ప్రభావము పడుతుంది. చక్రవర్తిగా కావాలంటే ఈ చక్రములో ఉండాలి, వ్యర్థ చక్రములో తిరగకండి. స్వదర్శన చక్రధారులు కండి. పరదర్శన చక్రధారులుగా కాకండి.

అందరూ తమ నూతన జీవితము అనగా బ్రాహ్మణ జీవితము యొక్క అత్యంత శ్రేష్ఠమైన నషాలో ఉంటున్నారా? అన్నిటికంటే శ్రేష్ఠమైన జీవితము బ్రాహ్మణ జీవితము. నూతన జన్మ అత్యంత శ్రేష్ఠమైన బ్రాహ్మణ జన్మ. దీనిని అలౌకిక జన్మ అని అంటారు. కనుక ఈ నషా ఉంటుందా? అత్యంత శ్రేష్ఠమైన ఆత్మల సంకల్పాలు, కర్మలు అన్నియు శ్రేష్ఠముగా ఉంటాయి, సాధారణమైనవిగా ఉండవు. లౌకికములో కూడా ఎవరైనా ధనవంతుడు భికారిపని చేస్తే ఏమవుతుంది? అందరూ నవ్వుతారు కదా! కనుక శ్రేష్ఠమైన కార్యానికి బదులు సాధారణ కర్మలు చేస్తే అందరూ ఏమంటారు? కనుక బ్రాహ్మణులెప్పుడూ వ్యర్థ సంకల్పాలు చెయ్యరాదు.

విన్న తర్వాత విన్న దానిని స్వరూపములోకి తెచ్చుకొనుట అనగా ఇముడ్చుకొనుట. వినిపించుట పరంపర నుండి వస్తూ ఉంది, కాని స్వరూపములోకి తెచ్చి విశ్వానికి చూపించుట సంగమ యుగపు విశేషత. వినిపించేవారు చాలామంది ఉన్నారు, కాని స్వరూపములోకి తెచ్చువారు కోటికొక్కరే. కనుక మీరు

స్వరూపములోకి తెచ్చువారు, కేవలం వినిపించేవారు కాదు. విన్నదానిని స్వరూపములోకి ఎంతవరకు తెచ్చామని పరిశీలించుకోవాలి. స్వరూపములోకి తెచ్చువారిని ఎటువంటి మూర్తి అని అంటారు. సాక్షాత్ మలియు సాక్షాత్కారమూర్తి అని అంటారు. కనుక మీరు సాక్షాత్కారమూర్తులు కదా? స్వయంతో పాటు స్వయం ద్వారా తండ్రిని కూడా సాక్షాత్కారము చేయించువారు. స్వయానికి సాక్షాత్కారము అనగా అత్తిక స్వరూపమును ఇతరులకు కూడా సాక్షాత్కారము చేయించువారు. ఇటువంటి సాక్షాత్కారమూర్తులనే స్వరూప మూర్తులని అంటారు. అందరూ అలా ఉన్నారు కదా. అచ్చా.

వరదానము:- “ బ్రాహ్మణ జీవితములో ప్రతి సెకండు సుఖమయ స్థితిని అనుభవము చేయు సంపూర్ణ పవిత్ర ఆత్మ భవ ”

పవిత్రతను సుఖ-శాంతుల జనని అని అంటారు. అపవిత్రత దుఃఖమును, అశాంతిని అనుభవము చేయిస్తుంది. బ్రాహ్మణ జీవితమనగా ప్రతి సెకండు సుఖమయ స్థితిలో ఉండు జీవితము. దుఃఖమిచ్చు దృశ్యాలుగా ఉండవచ్చు, కాని పవిత్రతా శక్తి ఎక్కడ ఉంటుందో అక్కడ దుఃఖము అనుభవము కాదు. పవిత్రాత్మలు మాస్టర్ సుఖకర్తలై దుఃఖమును అత్తిక సుఖమునిచ్చు వాయుమండలములోకి పరివర్తన చేస్తారు.

స్లోగన్:- “ సాధనాలను ప్రయోగిస్తూ సాధనను వృద్ధి చేసుకొనుటే బేహద్ వైరాగ్య వృత్తి ”

